

Regulamin Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki

WSTĘP

Ks. Bosko wiedziony przez Ducha Świętego, odpowiadając na potrzeby i znaki czasu, powołał do życia liczne grupy apostołskie oraz szerokie rzesze osób, które na różne sposoby działają dla dobra młodzieży i warstw ludu Bożego.

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki zostało założone przez Księdza Bosko jako uprzywilejowany instrument dla „wzbudzania czci do Najświętszego Sakramentu i nabożeństwa do Maryi Wspomożycielki Wiernych”.

Zostało ono kanonicznie erygowane w Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie, 18 kwietnia 1869 roku i „było przez niego uznane za integralną część Towarzystwa Salezjańskiego”.¹

Pius IX brawem z dnia 5 kwietnia 1870 roku erygował Arcykonfraternię z prawem dołączania do siebie Stowarzyszeń o tym samym celu i tej samej nazwie, powstałych w każdej innej części świata.

5 lipca 1989 roku Przełożony Generalny, ks. Egidio Vigano, ze swoją Radą uznał oficjalnie przynależność Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki do Rodziny Salezjańskiej.

1. Natura i cel Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki (ADMA)

ARTYKUŁ 1

Akt fundacyjny

Ksiądz Bosko po wzniesieniu dla Maryi, według wskazówek otrzymanych od Niej we śnie, Sanktuarium jako wotum poświęconego Wspomożycielce (Turyn Valdocco 1968) zapragnął założyć, rok później, w Bazylice „*Stowarzyszenie czcicieli Maryi Wspomożycielki*” (18 kwietnia 1968), aby rozkrzewić w świecie kult Dziewicy wzywanej pod tym imieniem.

Sanktuarium Maryi Wspomożycielki, punkt rozpowszechniania posłannictwa w świecie, „stało się dla księdza Bosko ogniwem zespalającym jego dzieła, źródłem łaski i jego sanktuarium dla świata”.

¹ DON PIETRO RICARDONE – Maria Ausiliatrice, Colle Don Bosco 1951, s. 83.

Zawierzenie księdza Bosko Maryi Wspomożycielce znalazło w Stowarzyszeniu jeden z prostych i praktycznych wyrazów w celu obrony wiary w warstwach ludu Bożego.

„My chrześcijanie, musimy zjednoczyć się w tych trudnych czasach. Bycie pośród wielu ludzi, którzy czynią dobro, ubogaca nas duchowo, zanim się o tym przekonamy”.²

Doświadczenie „pozwała nam dostrzec w jasny sposób, że Maryja kontynuowała z nieba, i to z największym powodzeniem, posłannictwo Matki Kościoła i Wspomożycielki Wiernych, które zapoczątkowała na ziemi”.³ Ta czynna matczyna obecność Maryi jest fundamentem Stowarzyszenia i inspiracją dla zaangażowania jej członków na służbę Królestwa Bożego.

ARTYKUŁ 2

Natura i cel

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki jest miejscem spotkania ludzi wiary, którzy podejmują jego charakterystyczne posługi.

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki jest w Kościele publicznym stowarzyszeniem wiernych, zgodnie z kanonami 298-320 Kodeksu Prawa Kanonicznego, ponadto cieszy się kościelną osobowością prawną.

Zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w poszczególnych krajach, może ubiegać się o uznanie ze strony prawa cywilnego, nie przystępując jednak do partii politycznych ani do grup, które stawiają sobie za cel korzyści finansowe.

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki oferuje drogę uświęcenia i apostołatu salezjańskiego.⁴ W sposób szczególny ksiądz Bosko ustanowił je, aby zaangażować jak najwięcej ludzi w duchowość i posłannictwo Zgromadzenia Salezjańskiego jako drugiej gałęzi swego Dzieła.⁵

Docenia, w specjalny sposób, kult Eucharystii i nabożeństwo do Maryi Wspomożycielki, we wszystkich formach, publicznych i prywatnych, zaaprobowanych przez Kościół.

Działa w komunii i wierności wobec Pasterzy Kościoła i we współpracy z innymi grupami kościelnymi, zwłaszcza z grupami Rodziny Salezjańskiej. Jego nazwa brzmi: „STOWARZYSZENIE MARYI WSPOMOŻYCIELKI” (ADMA) i swoją siedzibę posiada w Turynie, na Via Maria Ausiliatrice 32, przy Sanktuarium Maryi Wspomożycielki.

ARTYKUŁ 3

Stowarzyszenie w Rodzinie Salezjańskiej

² MB 7, 602; MB II, 540.

³ GIOVANNI BOSCO, Meraviglie della Madre di Dio invocata sotto il titolo di Maria Ausiliatrice, Torino 1868, s. 45.

⁴ „Madonna chce, abyśmy czcili Ją pod tytułem Maryi Wspomożycielki. Nadchodzą tak smutne czasy, że potrzebujemy, aby Najświętsza Dziewica pomogła nam zachować i obronić wiarę chrześcijańską” (MB 7, 334).

⁵ Por. KG 24, 80.

Członkowie Stowarzyszenia stanowią część Rodziny Salezjańskiej, podejmując w niej funkcję szerzenia "nabożeństwa salezjańskiego do Wspomożycielki w formie ustanowionej przez Księdza Bosko". Ta przynależność zobowiązuje do oddawania czci Maryi, Wspomożycielce i Matce Kościoła, uczestnictwo w posłannictwie młodzieżowym i ludowym Księdza Bosko, szczególnie w jego wymiarze umacniania i obrony wiary chrześcijańskiej pomiędzy ludźmi".⁶

W Rodzinie Salezjańskiej Stowarzyszenie podkreśla i rozpowszechnia ludową pobożność Maryjną, jako narzędzie ewangelizacji (s. 9) i promocji warstw ludu Bożego i młodzieży potrzebującej.

Uznaje Przełożonego Generalnego, następcę Księdza Bosko, za ojca i ośrodek jedności całej Rodziny.

ARTYKUŁ 4

Osobiste zobowiązania członków

Osobiste przystąpienie do Stowarzyszenia pociąga za sobą następujące zobowiązania, **których miejsce uprzywilejowane stanowią rodzina, środowisko życia, pracy i przyjaźni:**

- doceniać, w harmonii z Kościołem, którego Maryja jest wzorem i figurą, uczestnictwo w życiu liturgicznym, szczególnie w sakramentach Eucharystii i Pojednania, w praktyce chrześcijańskiego życia osobistego;

- żyć i rozpowszechniać nabożeństwo do Maryi Wspomożycielki zgodnie z duchem Księdza Bosko w sposób szczególny w Rodzinie Salezjańskiej;⁷

- odnawiać, wzmacniać i żyć praktykami pobożności ludowej:

- wspomnienie 24. dnia każdego miesiąca,
- różaniec
- nowenna przygotowująca do uroczystości Maryi Wspomożycielki,
- (s. 10) błogosławieństwo z wezwaniem imienia Maryi Wspomożycielki,
- **pielgrzymki do sanktuariów Maryjnych,**
- **procesje,**
- **współpraca w życiu parafialnym: w liturgii, katechezie, odwiedzinach ludzi starszych i chorych, różne posługi w Kościele...;**

- naśladować Maryję, kultywując we własnej rodzinie chrześcijańskiej gościnność o solidarność;

- **praktykować przez modlitwę i działanie troskę o najbiedniejszą młodzież i o osoby potrzebujące;**

- modlić się i podtrzymywać w Kościele, zwłaszcza w Rodzinie Salezjańskiej, powołania świeckie, zakonne i duchowne;

⁶ EGIDIO VIGANO, Lettera al. rettore del Santuario di Maria Ausiliatrice in Torino del 24 luglio 1989..

⁷ EGIDIO VIGANO, Lettera circolare: Maria rinnova la famiglia salesiana di Don Bosco, in ASC, numero 289, gennaio-giugno 1978.

- żyć duchowością codzienności w postawie ewangelicznej, szczególnie w dziękczynieniu składanym Bogu za cuda, które nieustannie czyni, i z wiernością Mu także w godzinie trudności i krzyża, za przykładem Maryi.

ARTYKUŁ 5

Uczestnictwo w dobrach duchowych

Członkowie Stowarzyszenia korzystają z własnych odpustów i dóbr duchowych oraz tych przynależnych Rodzinie Salezjańskiej.⁸

Poza tym korzystają z owoców kultu i modlitw zanoszonych w Bazylice Maryi Wspomożycielki w Turynie oraz w kościołach, w których erygowano Stowarzyszenie.

Kiedy umiera osoba przynależąca do Stowarzyszenia członkowie jej grupy są zaproszeni do uczestniczenia w jednej Eucharystii w intencji zmarłego.

STRUKTURA STOWARZYSZENIA MARYI WSPOMOŻYCIELKI (ADMA)

ARTYKUŁ 6

Organizacja

Zgodnie ze stylem pracy Księdza Bosko organizacja ma służyć osobom i dlatego powinna być ona prosta i elastyczna, zdolna do przystosowania się do różnych sytuacji w poszczególnych krajach.

Prawdą jest także to, że „ważnym aspektem charakteryzującym działalność Księdza Bosko i jego praktyczność organizacyjną, która wyjaśnia przynajmniej częściowo, płodność i trwałość jego inicjatyw: była umiejętność dobrego określania odpowiedzialności za funkcjonowanie, animację i rozwój”.⁹

ARTYKUŁ 7

Erygowanie stowarzyszeń lokalnych

Na mocy kanonów 312-317 KPK i przywilejów Towarzystwa Salezjańskiego, wyłącznie Inspektorowi Salezjanów przysługuje prawo erygowania Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki w dziełach salezjańskich i Córek Maryi Wspomożycielki istniejących we własnych Okręgach.

(s. 13) We wszystkich innych przypadkach potrzebna jest pisemna zgoda Biskupa diecezjalnego.

ARTYKUŁ 8

Agregacja

⁸ Zob. Załącznik II: Odpusty.

⁹ EGIDIO VIGANO, Lettera al. rettore del Santuario di Maria Ausiliatrice in Torino del 24 luglio 1989..

Po kanonicznym erygowaniu, jak najszybciej zostaje przedstawiona prośba o agregowanie do Stowarzyszenia Prymacjalnego przy Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie Valdocco, aby dopełnić procesu agregacji do Stowarzyszenia i Rodziny Salezjańskiej.

Dyplom, który zostaje wysłany, podpisany przez Rektora Sanktuarium, jest oficjalnym dokumentem przynależności. Zaleca się zachować go w archiwum i wyeksponować jego kopię w miejscu widocznym dla ludzi.

ARTYKUŁ 9

Związek z Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie

„Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki jest w ciągłej łączności z Sanktuarium w Turynie Valdocco. Można powiedzieć, że Maryja interweniowała nie tylko przy budowie, według świadectwa Księdza Bosko, ale stamtąd rozciągnęła swoją opiekę na cały świat.

Oto dlaczego Stowarzyszenie jest wezwane do utrzymywania łączności z tym świętym miejscem”.¹⁰

Dlatego każde stowarzyszenie lokalne niech kultywuje specjalny związek dialogu i solidarności z Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie Valdocco i z Prymarią tam erygowaną; ona zaś będzie proponować te wszystkie środki, które ułatwią taki związek.

ARTYKUŁ 10

Osobiste uczestnictwo w życiu Stowarzyszenia

Wszyscy ochrzczeni katolicy, mający przynajmniej 18 lat życia, mogą prosić o przynależność do Stowarzyszenia.

Wstąpienie pociąga za sobą, ze strony członków, zobowiązanie do życia zgodnie z tym, co jest zapisane w artykule 4 obecnego Regulaminu i regularnego uczestnictwa w spotkaniach Stowarzyszenia w duchu przynależności i solidarności.

Przyjęcie Kandydata do Stowarzyszenia jest aprobowane przez Przewodniczącego z jego Radą. Będzie poprzedzone przez odpowiedni czas przygotowania, nie krótszy niż jeden rok, ze spotkaniami przynajmniej raz w miesiącu.

Kandydat wyraża swoją chęć wstąpienia do Stowarzyszenia podczas celebracji ku czci Maryi Wspomożycielki. Każdemu zostanie wręczony Regulamin, świadectwo i odznaka przynależności.

Stowarzyszenie lokalne musi troszczyć się o formację ciągłą członków i organizuje lokalne działania w harmonii z Regulaminem.

¹⁰ Tamże.

Każdy członek Stowarzyszenia, w duchu przynależności i solidarności, uczestniczy przez dobrowolne ofiary w potrzebach własnego Stowarzyszenia, a przez nie w potrzebach Organizmów Inspektorialnych i Prymarii.

ARTYKUŁ 11

Znaczące momenty przynależności

Aby wzmocnić jedność, pogłębić proces formacji ciągłej i wymianę doświadczeń, Stowarzyszenie lokalne proponuje:

- miesięczne spotkania, otwarte również dla członków Rodziny Salezjańskiej i dla tych, którzy pragną w nich uczestniczyć, z zakresu formacji doktrynalnej, modlitwy, celebracji lub adoracji Eucharystycznej, możliwie każdego 24 dnia miesiąca, w dzień wspomnienia Maryi Wspomożycielki;
- doroczny dzień Maryjny;
- uczestnictwo w momentach celebracji i spotkaniach Rodziny Salezjańskiej;
- rekolekcje duchowe dla członków;
- procesje, pielgrzymki, dni skupienia;
- inne spotkania zgodnie z lokalnymi programami;
- zobacz także artykuł 4.

ARTYKUŁ 12

Rada Stowarzyszeń Lokalnych

Każde Stowarzyszenie Lokalne jest zarządzane przez Radę wybraną przez wszystkich członków z listy kandydatów, którzy są otwarci na służbę braterską.

Rada lokalna składa się z Przewodniczącego, Wiceprzewodniczącego, Skarbnika i z odpowiedniej liczby Radców, zgodnie z potrzebami Stowarzyszenia. Z mocy prawa jest jej członkiem Animator lub Animatorka duchowa.

Aby zostać wybranym wymagana jest zwykła większość głosów.

Członkowie Rady pełnią swą funkcję przez 4 lata i mogą być ponownie wybrani na kolejne 4 lata.

Po wyborze Rady wśród jej członków zostają przydzielone obowiązki.

Przewodniczący zwołuje i przewodniczy Radzie, przygotowuje porządek dnia i oznajmia go członkom Rady poprzez sekretarza.

Reprezentuje Stowarzyszenie w relacjach zewnętrznych.

Wiceprzewodniczący spełnia obowiązki przewodniczącego pod jego nieobecność lub gdy zachodzi taka konieczność, ale zawsze w porozumieniu z nim.

Skarbnik zarządza dobrami Stowarzyszenia zgodnie z prawem krajowym i za zgodą Rady. **Każdego roku przedstawia bilans wykonawczy i prewencyjny.**

Sekretarz, wykonując wskazania Przewodniczącego, zwołuje zebranie i przedstawia porządek dnia, składa z niego sprawozdanie i troszczy się o Archiwum Stowarzyszenia.

Każdemu innemu radcy przydziela się jakiś sektor działalności lokalnej.

Rada zbiera się zwyczajowo raz w miesiącu.

ARTYKUŁ 13

Animatorzy duchowi

Animatorzy duchowi Stowarzyszenia są nominowani przez Inspektora Salezjańskiego lub przez Inspektorę Córek Maryi Wspomożycielki.

Troszczą się przede wszystkim o salezjańską formację duchową i łączność z drogą Kościoła lokalnego.

Na Animatora duchowego może zostać nominowany także odpowiednio przygotowany członek Stowarzyszenia lub członek Rodziny Salezjańskiej.

ARTYKUŁ 14

Rada Inspektorialna i Krajowa

Stowarzyszenie – tam, gdzie to jest możliwe - organizuje się na poziomie inspektorialnym przez Radę, która animuje, koordynuje i zarządza Stowarzyszeniami lokalnymi oraz relacjami z innymi grupami Rodziny Salezjańskiej.

Rada inspektorialna jest wybierana przez przewodniczących lokalnych. Tworzą ją Przewodniczący, Wiceprzewodniczący, Sekretarz, Skarbnik i odpowiednia liczba Radców.

Członkowie Rady zostają wybrani na okres 4 lat i mogą być ponownie wybrani na drugą kadencję.

Z mocy prawa członkiem Rady jest Animator lub Animatorka Duchowa.

Tam, gdzie istnieje taka potrzeba i byłoby to korzystne, niech utworzy się Krajowy Zespół Koordynacyjny utworzony z koordynatora lub koordynatorki, i z odpowiedniej liczby członków i Animatorów Duchowych.

Funkcjonowanie Krajowego Zespołu Koordynacyjnego zostanie określone przez jego członków.

ARTYKUŁ 15

Rola Prymarii

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki istniejące przy Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie Valdocco jest spadkobiercą i kontynuatorem Stowarzyszenia założonego przez Ks. Bosko jako pierwsze i dlatego jest nazywane „Prymarią”.

Ze względu na swoje początki i swój związek z Sanktuarium pełni rolę animacyjną, łącznościową i informacyjną w Stowarzyszeniu na poziomie światowym.

Temu celowi służy, jako organ oficjalny „Inserto ADMA” czasopisma „Maria Ausiliatrice”, wydawanego przez Sanktuarium Maryi Wspomożycielki w Turynie.

ARTYKUŁ 16

Konsulta Światowa Stowarzyszenia

Przewodniczący Prymarii wraz ze swoją Radą jest odpowiedzialny za zwoływanie Konsulty Światowej Stowarzyszenia.

Uczestniczą w niej: Wikariusz Przełożonego Generalnego, Radczyni Generalna FMA odpowiedzialna za relacje z Rodziną Salezjańską, Przewodniczący z Animatorem Duchowym i jeden z radców Prymarii, poza tym zostaną powołani przedstawiciele różnych obszarów geograficznych, w których jest obecne Stowarzyszenie.

Należy zatroszczyć się, aby świeccy mieli w niej przewagę nad osobami konsekrowanymi.

Konsulta zbiera się zwykle co 6 lat: najlepszą okazję stanowi Międzynarodowy Kongres Maryi Wspomożycielki, o którym decyduje Rada Prymarii.

ARTYKUŁ 17

Dobra materialne Stowarzyszenia

Stowarzyszenie Maryi Wspomożycielki, jako kościelno-publiczna osoba prawna, posiada zdolność do zakupu, posiadania, zarządzania i zamiany dóbr czasowych będących jego własnością, zgodnie z prawodawstwem kościelnym i poszczególnych krajów.

ARTYKUŁ 18

Tłumaczenie Regulaminu

Tłumaczenie Regulaminu na różne języki musi być wierne i zgodne z obecnie zaaprobowanym tekstem, i poddane ocenie Prymarii.

Dodatek II

Odpusty

Odpust jest to darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca zasług Chrystusa i Świętych.

Odpust jest częściowy albo zupełny zależnie od tego, czy od kary doczesnej należnej za grzechy uwalnia w części czy w całości.

Nikt nie może ofiarować odpustu, który uzyskał, na rzecz innych osób, które jeszcze żyją.

Odpusty, czy to częściowe czy to zupełne, mogą być zawsze ofiarowane za zmarłych na sposób wstawiennictwa.

ODPUSTY ZUPEŁNE

Święta Penitencjaria Apostolska 31 stycznia 1968 roku przyznała odpusty zupełne tutaj przedstawione w numerze 1. i od 4. do 10. i 8 lutego 2002 roku wymienione w numerach 2. i 3., wszystkie „in perpetuum”.

1. Dzień przyjęcia do Stowarzyszenia
2. Wspomnienie św. Franciszka Salezego - 24 stycznia
3. Uroczystość św. Jan Bosko – 31 stycznia
4. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego – 25 marca
5. Uroczystość Maryi Wspomożycielki Wiernych – 24 maja
6. Święto Nawiedzenia NMP – 31 maja
7. Uroczystość Wniebowzięcia NMP - 15 sierpnia
8. Święto Narodzenia NMP - 8 września
9. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP - 8 grudnia
10. Uroczystość Bożego Narodzenia - 25 grudnia

Warunki uzyskania odpustu:

1. wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu nawet powszedniego;
2. sakramentalna spowiedź;
3. Komunia św.;
4. modlitwa według intencji Papieża;
5. odnowić, przynajmniej prywatnie, ale wyraźnie, przyrzeczenie wiernego zachowywania Regulaminu Stowarzyszenia.

(Ps.: a) Członkowie Stowarzyszenia mogą skorzystać z odpustu zupełnego w wymienione w spisie dni świąteczne, albo w dniach, na które została przeniesiona celebrowanie święta.

b) Członkowie Stowarzyszenia mogą otrzymać odpusty zupełne przyznane wszystkim wiernym w czasie roku liturgicznego, nie wymaga się jednak odnawiania przyrzeczenia wyraźnego zachowywania Regulaminu Stowarzyszenia).

ODPUSTY CZĄSTKOWE

Istnieje wiele modlitw i dobrych uczynków, z którymi są związane odpusty cząstkowe. Pośród nich są dwa zalecenia ks. Bosko w Regulaminie ADMA:

1. Niech będzie chwała i dziękczynienie w każdym momencie Najświętszemu i Boskiemu Sakramentowi.
2. Maryjo Wspomożenie Wiernych, módl się za nami.

Należy także pamiętać o trzech odpustach cząstkowych udzielonych wszystkim wiernym:

1. Udziela się odpustu cząstkowego wiernemu, który w wypełnianiu swoich obowiązków i w znoszeniu przeciwności życiowych, wznosi z pokorną ufnością swą duszę ku Bogu, dołączając do tego, choćby myślnie, pobożne zawołanie.
2. Udziela się odpustu cząstkowego wiernemu, który w duchu wiary i z duchem miłosiernym, stawia siebie samego i swoje dobra na służbę braci, którzy znajdują się w potrzebie.
3. Udziela się odpustu cząstkowego wiernemu, który w duchu pojednania, spontanicznie przez swoją ofiarę wyrzeknie się jakiejś słusznej sprawy.